

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED, Szerkesztőség: Somogyi ucca 22., 1. em. Telefon: 23-33. - Kladóhivatal közlönykönyvtár és jegyiroda: Aradi ucca 8. Telefon: 13-06. - Nyomda: Lőv. Lőrét ucca 19. Telefon: 13-06. Távirati és levélcím: Délmagyarország Szeged

Szombat, 1934 február 10.

Ára 12 fillér

X. évfolyam. 32. sz.

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3.20 Vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 6.40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 12, vasár- és ünnepnap 20 fill. Hirdetések felvétele tartja szerint. Megfelelő hétfő kivételével naponta reggel

Temetés

!!! És a pretoriánusok otthagyják Diocletianus aranykoporsóját, hogy felsorakozzanak a te ravatalod mellett és díszkíséretet adjanak utolsó utadra. Dübörögve jönnek a légiók, a numidiai és parthus lovasok, akik csatáztak Palmyra és Ktesiphon körül, hogy utójára meghajtsák a vexillumokat és sasokat előtted. Az ég peremén, a felhők foszlányaiban gyülekeznek a humok, gepidák, avarok és ősmagyarok, hogy szikrázva vágtassanak végig az alföldi térek felett, mikor az utolsó rögök hullanak koporsódra. És eljönnek mind, a Jánosok, Mátyások, Szilveszterek, ott lesznek mind a kétkezemunkás emberek, akik veled éltek a domboldalakon, az országutak mellett, az ásások között és az orosz hadifogoly szpíritutó faragja ki szomorúfűz fájából iratos sirkeresztet. Az ősz centurio, aki otthagya a britanniai limest, hogy odaállhasson fejednél az aranyozott sas alá, kezével az arcán lepergő könnyecsképeket morzsolja szét, hogy ne lássák ellágyulását, de Titanilla és Gránátvirág hangosan zokogva köszönik a szeretetnek azt a melegét, amellyel Te övezted őket, mikor Baiaeben játszadoztak a sima vizű tó partján és a szelid istennő temploma előtt.

Vajjon látod-e felülről ennek a végtelen tömegnek a felvonulását és hallod-e a dübörgést, a könnyű lépteket és a kék tenger felől fuvó szellő lágy suhogását? Látsz-e bennünket, akik szintén ott leszünk lehajtott fővel, mikor a hajdan szegény Lázárral együtt ígér neked örök életet az egyház sirató éneke? Hallod-e, amint koporsód mögött Lactantius és Bion elmélkednek az élet mulandóságáról és keresik, kit ajándékozott meg a Sors gazdagabban, a császárt, vagy a szücsmester fiát? Meghallod-e a patétikusán szép szavakat, amelyek elbucsuztatják benned az író, a régiségek tudományának művelőjét, a nyelvnek művészt, aki egyedülállóan emelkedtél fel mindenki fölé, akik valaha is magyar betűket sorakoztattak az ólombetűk szőrűjén? És mikor tul vagy már mindenem, ami elválasztja a látható innent a láthatatlan tultól, megérzed-e, hogy mikor cseng ki a szavakból az elismerés, mikor az őszinte fájdalom és mikor fulladnak bele néma, de annál őszintébb érzésekbe a szavak? És hallod-e a zizegést, amely estére a kulturpalotának elhagyott termeiben kél, mikor suhogni kezdenek a nehéz foliások elsárgult lapjai, életre kelnek az üveglapok alá préselt sokszínű virágok, meglibbentik szárnyukat a himporos pillangók, kilépnek rámájukból Munkácsy, Vágó és Nyilassy képei, pattognak a faragott kövek, sorakoznak a Fehértó, Kunágota és a szőregi halom csontvitézei, mert felelni akarnak neked, mert úgy érzik, hogy a Te lelked beszél hozzájuk?

Hallod-e mindezeket, mikor már nem vagy közöttünk, mikor nem serceg tollad a papiroson és nem állsz előttünk az előadói asztal dobogóján? Hallod-e suhogni az üzeneteket, melyek szárnyalva jönnek mindenfelől, Kaszáról, Ungvárról, Nagyváradról és Erdély bércei közül, ahova elvitted magaddal a magyar szó zengését és ahova odavarázoltad az alföld délibábját, pipacsos és buzavirágos mezőit? És hallod-e, mikor megzendül az ének, a buzamezők éneke és megrezegteti nemcsak a párazatos levegőt, a kék ég alatt uszkáló bárányfelhőket, hanem belemarkol a szívek

hurjába is, mosolyt csal az arcokra és könnyeket sajtol ki a csillogó szemekből? Látod-e a könnyek gyémántcseppeit csillogni azoknak szemében, akik adósk lelked és szíved ajándékáért mindenütt, ahol olvasták írásodat és hallották élő beszédedet? Mert itt lesznek lélekben mindazok, akik benned ismerték meg a Tisza kanyargó vizének, az ákácvirágos alföldnek leghűbb megszólaltatóját, az alföld irodalmának igazi nagykövetét.

Mikor ezek eljönnek, te már ott leszel mindeneken túl és mindenek felett és az örökkévalóság kapujában keresed az Istenedet annak az embernek a hitével, akinek több hit van a becsületes kételyében, mint sokaknak őszinteség nélküli hitvallásában. De itt lesz a circumdederunt nehéz órájában a te Istened, nem a kőtábláknak kemény és parancsoló Istene, nem a dogmáknak körülmagyarázott

Istene, hanem a magábaszállás óráinak, a szeretetnek, a szíveknek lágykezű Istene, aki a pazar gazdagság kincseivel rakta tele a félegyházi szücsmester fiának bölcsőjét és most a hivatalos város képviselői előtt, az irodalmi és tudós társaságok képviselői előtt, a barátok serege előtt, írásaid olvasóinak nagy tábora előtt kézenfogva vezeti a megszelidült kis Vadembert és helyetted lágyan simogatja meg Möttyöke szőszke fejét. És ha mégegyszer meg tudnál szólalni, bizonyára elhárítanád magadtól az elismerést, melyet erre mifelénk mindig pazar bőkezűséggel szoktunk adományozni a halott íróknak és helyette élő szeretetet kérnél azoknak, akik benned nem az igazgató urat, nem az ősök ismerőjét, nem az író, hanem az ezüstös hajú apát és apapát kísérik utolsó utjára.

Doumergue megalakította kormányát

Őt volt miniszterelnök a kabinetben: Herriot, Tardieu, Barthou, Sarraut és Laval — Hadügyminiszter: Pétain tábornagy

Véres éjszakai zavargások a külvárosokban

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Párisból jelentik: A közvélemény megnyugvással fogadta a Doumergue-kormány megalakulását. Az emberek csodálatot várnak Doumerguetól, aki egyelőre nem tekinti kormányát direktóriumnak, hanem — kétségtelenül a pártokkal folytatott kétnapos tanácskozásának eredményeként — a véleménye az, hogy

mindaddig nincs szükség a Kamara feloszlatására, sőt elnapolására sem,

— ameddig a kormány számíthat a nemzeti újjáépítés munkájában a parlament támogatására. Erőszakos eszközökhöz a parlamenttel szemben Doumergue csak abban az esetben fordul, ha azt kellene tapasztalnia, hogy egyes politikai pártcsoporthoz ismét szabotálni próbálják a kormány munkáját.

A kormány egyik legnépszerűbb tagja ma a 78 éves Pétain tábornagy, a világháború egyik vezénylője, aki a legfelsőbb hadi bíróság elnöki székéből került a hadügyi tárca élére.

Doumergue kormánylistája

a következők:

Herriot és Tardieu tárcanélküli miniszterek.

Tardieu külügyminiszter,

Chéron igazságügyminiszter,
Pétain tábornagy hadügyminiszter,
Pietri haditengerészeti miniszter,
Germaine Martin pénzügyminiszter,
Sarraut belügyminiszter,
Flandin közmunkaügyi miniszter,
Marquette (új szocialista) munkaügyi miniszter,

Laval gyarmatügyi miniszter,
Marin közegészségügyi miniszter.

A kormányban 5 volt miniszterelnök vesz részt: Tardieu, Herriot, Barthou, Sarraut és Laval. A kormány csütörtökön mutatkozik be a képviselőházban.

A rendőrség pénteken délután betiltotta a République-térre összehívott kommunista népgyűlést, ennek ellenére készenlétebe helyezte minden eszközt, minden rendzavarási kísérlet könyörtelen elfojtására. A tér környékén nagy az izgalom, a kávéházak bezártak, a kereskedők lehúzták redőnyeiket.

A középületek körül katonai csapatokat vontak össze,

a minisztériumok kapujában feltűzött szürke katonák állnak, a Szajna két partján a köztársasági gárda lovasos tagjai sorakoznak fel és készenlében várják az esetleges eseményeket. Páris az esti órákban ismét ostromlott várhoz hasonlított.

Véres zavargások

Kommunisták felgyújtottak egy templomot

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Éjféltől fél 2 óráig jelentik Párisból: Az éjszakai órákban vad tüntetések játszódtak le a külvárosrészekben. A tüntetők egy erős csoportja rálőtt az őrségre. Formális harc fejlődött ki, egymásután vitték el a sebesülteket. A

rendőrség ellentámadásba ment át, mire újabb lövések dördültek el. 300 embert letartóztattak. Éjféltől újabb véres zavargások hajultak a tüntetések. Kommunista csoportok a külvárosokban megszállták az utcát. A rendőrség és a tüntetőcsapatok vonultak fel ellenük. Tízezer ember